

ការវិភាគ

របស់ព្រះតេជព្រះគុណបណ្ឌិត ហុក-សាវណ៍ អំពីអំពើឃាតកម្មរកមុខមិនឃើញនៅប្រទេសកម្ពុជា

Website: www.hoksavann.org

ថ្ងៃទី១៩ ធ្នូ ២០០៤

កាលពីថ្ងៃសុក្រទី១៧ធ្នូ២០០៤ លោក Robert Hagan ឆាយកនៃកិច្ចការពលកម្មអន្តរជាតិនៃក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិកបានថ្លែងការណ៍នៅភ្នំពេញក្នុងឱកាសធ្វើទស្សនកិច្ចនៅកម្ពុជា បន្តដាក់សម្ពាធនៅលើរដ្ឋាភិបាលភ្នំពេញ ឲ្យស៊ើបអង្កេតករណីឃាតកម្មរបស់អ្នកដឹកនាំកម្មករដ៏ល្បីល្បាញ ក៏លោកជា-វិជ្ជាជីវៈមន្ត្រីសហជីពផ្សេងទៀត ដែលត្រូវគេបញ្ជាក់សម្លាប់បន្តបន្ទាប់គ្នា វប្បធម៌គ្មានទោសព័រទេសប្រទេសកម្ពុជាមិនត្រូវបំពេញតបណ្តោយឲ្យកើតមានទៅទៀតទេ ។

ការថ្លែងរបស់ក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិកនេះ បញ្ជាក់ថាសហរដ្ឋអាមេរិកយកចិត្តទុកដាក់ ចង់ឲ្យប្រទេសកម្ពុជាគោរពសិទ្ធិមនុស្ស បើមានការលួចសម្លាប់គ្នា ត្រូវតែរកមុខឲ្យឃើញ យកមកផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។ តាមការសង្កេត ការលួចសម្លាប់ជាច្រើននាក់ ហើយអ្នកដែលត្រូវគេលួចសម្លាប់ ភាគច្រើនជាសមាជិកគណបក្សប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាល និងជាអ្នកការពារផលប្រយោជន៍ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលប៉ះពាល់ផលប្រយោជន៍ជំនុំជម្រះលួច ។ សហរដ្ឋអាមេរិកបានអំពាវនាវឲ្យរាជរដ្ឋាភិបាលខ្មែររកមុខឲ្យឃើញអ្នកសម្លាប់លោកជា-វិជ្ជាជីវៈមន្ត្រីសហជីពផ្សេងទៀត យកមកផ្តន្ទាទោស ។ តាមយើងយល់សេចក្តីអំពាវនាវនេះ ពុំបានទទួលលទ្ធផលទេ ព្រោះតាមគេស្មានថា អ្នកដែលគេប្រើឲ្យទៅសម្លាប់ និងអ្នកដែលស៊ើបអង្កេតសម្លាប់ត្រូវគេសម្លាប់បាត់ទៅហើយ គឺអ្នកដែលប្រើនិងអ្នកដែលជួលនោះ សម្លាប់ដើម្បីបំបិទភស្តុតាង ។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង នៅឆ្នាំ១៩៧៧ ខ្មែរក្រហមម្នាក់ឈ្មោះ ភុន-ភាព ត្រូវ គណបក្សមួយលើកតម្កើងឲ្យនិយាយជាមួយសារព័ត៌មាន វាយប្រហារគណបក្សមួយទៀត លុះបានសំរេចផលហើយ ទិបំផុតភុន-ភាពត្រូវគេសម្លាប់ ដើម្បីបំបាត់ភស្តុតាង ។ ដូច្នេះសូមធ្វើអនុសាសន៍ អ្នកដែលគេប្រើឲ្យទៅសម្លាប់អ្នកណាម្នាក់ និងអ្នកដែលស៊ើបអង្កេតសម្លាប់អ្នកណាម្នាក់ បើស្រឡាញ់ខ្លួនសូមកុំធ្វើតាមគេប្រើ និងកុំស៊ើបអង្កេតសម្លាប់មនុស្សព្រោះខ្លួននឹងត្រូវស្លាប់ដែរ ដោយអ្នកប្រើនិងអ្នកជួលសម្លាប់ ដើម្បីគេបំបិទភស្តុតាង កុំឲ្យមានអ្នកឆ្លើយជំនុំគេ ។ នេះជាល្បិចដ៏ជ្រៅរបស់អ្នកដែលចេះតែព្យាបាទគេ ពុំព្រមគោរពតាមច្បាប់ទម្រង់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

អំពើឃាតកម្មរបស់មនុស្សធម៌នេះ ទោះបីលាក់បិទបាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ យូរទៅក៏គង់គេដឹង បើនិយាយតាមព្រះពុទ្ធសាសនាវិញ អំពើបាបដែលបុគ្គលពាលបានប្រព្រឹត្តហើយ នឹងត្រូវទទួលផលបាបវិញក្នុងពេលណាមួយពុំខានឡើយ ។ តាំងពីមានអំពើឃាតកម្មមក អាជ្ញាធរខ្មែរពុំដែលរកឃើញឃាតករពិតប្រាកដនិងអ្នកបញ្ជាមកកាត់ទោសឡើយ ។ គេតែងនិយាយថា អំពើឃាតកម្មនេះកើតពីអាជ្ញាធរខ្មែរខ្លួនឯងប្រព្រឹត្ត គេពុំរកឃើញឡើយព្រោះគេពុំស៊ើបអង្កេតតែម្តង ឬបើស៊ើបអង្កេតទៅប៉ះលើថ្នាក់លើ គេឈប់ស៊ើបអង្កេតដែរ ។ បើមានសម្ពាធពីអន្តរជាតិឲ្យស៊ើបអង្កេតគេនៅចាប់មនុស្សដែលមិនបានប្រព្រឹត្តមកកាត់ទោស គឺចាប់មនុស្សរបៀបសិប្បនិម្មិត ឬចាប់ចោទសមាជិកគណបក្សប្រឆាំងតែម្តង ។ របៀបមួយទៀត គឺគេជួលមនុស្សឲ្យឆ្លើយទទួលសារភាព ។ ចំពោះបញ្ហានេះ បើគុណការនិងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតព្រមទាំងព្រះរាជអាជ្ញាប្រកាន់គោលជំហរយុត្តិធម៌និងឯករាជ្យ គេអាចរកឃើញមេឃាតករនិងអ្នកបញ្ជា ។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះ គេពុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមថា គុណការខ្មែរមានគោលជំហរយុត្តិធម៌និងឯករាជ្យឡើយ បើរឿងរ៉ាវទាក់ទងនឹងផ្លូវនយោបាយ អ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់នោះ ច្រើនជាអ្នកស្នេហាជាតិ ដូចអ្នកខ្លាចបាត់បង់ទឹកដី អ្នកប្រជាធិបតេយ្យ អ្នកប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធរ ដែលរំលោភលើផលប្រយោជន៍ខ្លួនជាប្រជាពលរដ្ឋ ។ គេមានសេចក្តីសង្ឃឹមថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្នេហាជាតិត្រូវគេសម្លាប់ ដូច្នេះមានតែបរទេសចងបំផ្លាញប្រទេសខ្មែរបញ្ជាពីក្រោយ ហើយខ្មែរខ្លួនឯងជាអ្នកដែលសម្លាប់ជាតិឯង ។ ដំណោះស្រាយមាន ប៉ុន្តែអ្នកកាន់អំណាចខ្មែរពិតជាមិនអនុវត្តឡើយ គឺអាជ្ញាធរខ្មែរដែលទទួលខុសត្រូវរក្សាសន្តិសុខជូនប្រជាពលរដ្ឋ បើពុំមានសមត្ថភាពទប់ស្កាត់កុំឲ្យមានការលួចសម្លាប់គ្នា ហើយបើមានការលួចសម្លាប់ពុំអាចរកអ្នកសម្លាប់ឃើញទេ ត្រូវតែក្លាហានលាចេញពីតំណែង រដ្ឋសភាហៅទៅដេញដោល ហើយដកចេញពីតំណែង ហើយតែងតាំងអ្នកថ្មីដែលមានសមត្ថភាពបំពេញកិច្ចការនេះវិញ ។

ក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញខ្មែរបច្ចុប្បន្ន មិនឲ្យមានទោសប្រហារជីវិត ស្របនឹងពុទ្ធសាសនាមិនឲ្យសម្លាប់ជីវិតមនុស្សសត្វ ប៉ុន្តែនៅមានការលួចសម្លាប់គ្នា ។ ដូច្នេះសូមធ្វើអនុសាសន៍ សូមខ្មែរគ្រប់ឋានៈ ទាំងអ្នកកាន់អំណាចទាំងប្រជាពលរដ្ឋ សូមឈប់កាប់សម្លាប់គ្នា ទោះសម្លាប់ដោយចង់កំផ្លុំក្តី ដោយការប្តឹងក្តី ដោយផ្លូវនយោបាយក្តី ឬប្រជាពលរដ្ឋសម្លាប់មនុស្សដោយចោទថាជាចោរក្តី ។ ការលួចសម្លាប់គ្នាឆ្លាត្រូវប្រជាពលរដ្ឋក្នុងប្រទេសរស់នៅដោយការភិតភ័យ ហើយពួកវិនិយោគទុនពុំហ៊ាន មកបណ្តាក់ទុករកស៊ីនៅប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ក៏ដូចគ្នានឹងទេសចរបរទេស ក៏ព្យាបាត់នឹងមកទស្សនាប្រទេសកម្ពុជាដែរ ការសម្លាប់គ្នាឆ្លាត្រូវខ្មែរនិងខ្មែរលែងទុកចិត្តគ្នា ដែលជាហេតុនាំឲ្យបែកសាមគ្គីគ្នា ជាហេតុឲ្យបរទេសមើលងាយ ។ បរទេសដែលឈ្លានពានខ្មែរ ដោយសារខ្មែរបែកសាមគ្គីគ្នា ពុំមានឯកភាពជាតិ ។ ការមិនលួចសម្លាប់គ្នា គឺជាកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ជាតិ បើមានបញ្ហាកើតឡើង ត្រូវគាំគ្នាដោះស្រាយដោយសន្តិវិធីនៅក្រោមអំណាចច្បាប់របស់ជាតិនិងច្បាប់អន្តរជាតិ ។ ១២